

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗ ΠΡΕΒΕΛΑΚΗ

Ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ νὰ χαιρετήσω καὶ νὰ εὐχαριστήσω μὲ τὸ μῆνυμα τοῦτο τῇ Δημοτικῇ Ἀρχῇ τοῦ Ρεθύμνου, ὅσους θὰ λάβουν τὸ λόγο καὶ ὅσους παρευρίσκονται στὴ σημερινῇ ἑορτῇ. Τὴν τιμὴ πὸν μοῦ κάνουν τῇ δέχομαι μὲ βαθιὰ εὐγνωμοσύνη καὶ ἱκανοποίηση: τὸ ν' ἀναγνωρίζει ἡ Κρήτη τὴν εἰκόνα τῆς στὰ συγγράμματά μου, αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν πιὸ ἔγκυρη ἐπαλήθευση τῶν μύθων καὶ τῶν μορφῶν πὸν ἔπλασα.

Στεροῦμαι τὴν Κρήτη ἐδῶ καὶ τριάντα πέντε χρόνια. Ἀπὸ τῆ νοσταλγία μου τρέφεται ἡ ἰδανικὴ εἰκόνα τῆς πὸν προσπάθησα νὰ κάμω ὄρατὴ μὲ τὰ ἔργα μου.

Μέσα στὶς πράξεις ἑνὸς λαοῦ, μέσα στὸν τρόπο τῆς ζωῆς του, ἀκόμα καὶ μέσα στὸ τοπίο πὸν τὸν περιβάλλει, φανερόνεται τὸ ξεχωριστὸ πνεῦμα του, τὸ πνεῦμα πὸν δικαιώνει τὴν ὑπαρξή του καὶ καταξιώνει τὸν ἱστορικὸ βίό του.

Ἀποστολὴ τοῦ συγγραφέα—ἀλλὰ ὀφείλω νὰ τονίσω τοῦ ἐθνικοῦ συγγραφέα—εἶναι νὰ κάνει μὲ τὰ ἔργα του αἰσθητὸ τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ, νὰ τὸ προβάλλει στὰ τελειότερα φανερώματά του, καὶ ἔτσι νὰ ἐγκαρδιώνει τὸ λαὸ καὶ νὰ τὸν ὀδηγεῖ στὴν αὐτογνωσία του.

Αὐτὸ ἔπραξαν οἱ ποιητὲς τῆς Ἀρχαιότητος πὸν μᾶς κληροδότησαν τὸν ἰδανικὸ κόσμον πὸν ἐξακολουθεῖ νὰ μᾶς ἐξανθρωπίζει. Αὐτὸ πράττει καὶ σήμερον ὁ ποιητὴς τοῦ δημοτικοῦ τραγουδιοῦ, πὸν ἀπαθανατίζει καὶ ἐκεῖνος μὲ τὴν ἀπέριττη τέχνη του πρότυπες μορφὰς καὶ παραδειγματικὰς πράξεις.

Σὲ συμφωνία πρὸς τὴν ἀρχαία αὐτὴ καὶ πάντα ζωντανὴ παράδοση, προσπάθησα νὰ ἐκφράσω στὰ συγγράμματά μου τὸ πνεῦμα τῆς Κρήτης καὶ νὰ ὑμνήσω τὰ ἀξια ἔργα τῶν τέκνων τῆς. Ἐνας ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἔκριναν τελευταίως τὴν ἐργασία μου ἔγραψε: «Δὲν ἔχουμε καμιὰν ἄλλη περίπτωση μέσα στὴ λογοτεχνία μας ποὺ τὰ ἰδιαίτερα πατρικὰ χῶματα ν' ἀσκοῦν μιὰ τόσο ἔντονη καὶ σχεδὸν ἀποκλειστικὴ ἔλξη». Ἐπικαλοῦμαι αὐτὰ τὰ λόγια γιὰ νὰ δείξω πὼς ἡ κατεύθυνση τῆς δημιουργίας μου ἔχει γίνει γενικῶς ἀντιληπτή.

Ἐπιπροσέτι πὼς ἔτσι μ' ἔχει ἐννοήσει καὶ ἡ πατρίδα μου. Θεωρεῖ τὰ ἔργα μου ὡς ἀποδείξεις τῆς ὀλικῆς μου ἀφιέρωσης, καὶ μέσα στὰ ἔργα μου ἀναγνωρίζει τὸ πρόσωπό της.

Ἄν ἡ τιμὴ ποὺ μοῦ γίνεται σήμερα ἔχει πράγματι αὐτὴν τὴν ἐννοια, μπορῶ νὰ πῶ ὅτι ἀξιώθηκα μιὰν ἀληθινὴν τιμὴν. Κάθε ἄλλη ἐπιδιοκιμασία δίπλα σὲ τούτη θὰ ἔμοιαζε μὲ σκιά.

Ἡ τιμὴ ποὺ μοῦ γίνεται σήμερα εἶναι πραγματικὴ καὶ χεροπιαστὴ σὰν τὸ βῶλο τὸ χῶμα ποὺ ἔπαιοναν οἱ πατέρες μας ἀπὸ τὴν ἱερὴ γῆ τῆς Κρήτης ὅταν ἔφευγαν γιὰ τὴν ξενιτιά.

Ἀγαπητοὶ συμπατριῶτες, χαίρετε!